

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci žalobce **S. O.**, zastoupeného Mgr. et Mgr. Václavem Sládkem, advokátem se sídlem Janáčkovo nábřeží 39/51, 150 00 Praha 5, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného z 11. 6. 2014, č. j. 019958/2014/KUSK-DOP/HRO, sp. zn. 019958/2014/KUSK/5,

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného z 11. 6. 2014, č. j. 019958/2014/KUSK-DOP/HRO, sp. zn. 019958/2014/KUSK/5 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Kolín, odboru dopravy (dále jen „městský úřad“), ze dne 12. 12. 2013, č. j. OD 124536/13-hru, sp. zn. OD SŘ 12 N/13 20099/2013, a toto rozhodnutí potvrdil. Uvedeným rozhodnutím městský úřad zamítl žádost žalobce podle § 24 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) o určení neplatnosti doručení oznámení o tom, že žalobce dosáhl celkového počtu 12 bodů, a výzvy k odevzdání řidičského průkazu podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

Žaloba byla Krajskému soudu v Praze doručena dne 29. 9. 2014, a to faxem a zároveň v elektronické formě bez elektronického podpisu, který by splňoval podmínky podle zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů. Přípisem ze dne 6. 10. 2014 informoval předseda senátu žalobce, že vzhledem k tomu, že podání žalobce nebylo v zákonem stanovené lhůtě potvrzeno písemným podáním shodného obsahu, není možné k žalobě přihlédnout a řízení o této žalobě nelze zahájit. Následně však vyšlo najevo, že dne 2. 10. 2014 v souladu s § 37 odst. 2 věta druhá ve spojení s § 40 odst. 4 s. ř. s. byl prostřednictvím držitele poštovní licence Krajskému soudu v Praze zaslán originál žaloby. Řízení o podané žalobě tedy bylo s ohledem na řádnou formu jejího podání zahájeno.

V žalobě žalobce současně požádal o prominutí zmeškání lhůty podle § 40 odst. 5 s. ř. s. Žádost o prominutí zmeškání lhůty žalobce odůvodnil tím, že stejnopis žalobou napadeného

rozhodnutí byl žalobci doručen prostřednictvím tehdejšího zástupce sice již 2. 7. 2014, avšak zdravotní stav žalobce mu znemožňoval rychle a účinně vyhledat ve lhůtě pro podání žaloby odbornou právní pomoc advokáta, když právní zastoupení v této věci bylo aktuálním právním zástupcem převzato až dne 29. 9. 2014.

Před věcným projednáním žaloby soud přistoupil k posouzení její včasnosti.

Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle § 40 odst. 2 lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

Podle § 72 odst. 4 s. ř. s. nelze zmeškání lhůty pro podání žaloby prominout.

Z žalobcem tvrzených skutečností vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo dne 2. 7. 2014 doručeno jeho zástupci. Podle § 34 odst. 2 správního řádu se přitom písemnosti s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco vykonat, doručují pouze zástupci. Středa 2. 7. 2014 tak představovala den určující počátek lhůty pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu a posledním dnem pro podání žaloby bylo úterý 2. 9. 2014. Na tomto závěru nic nemůže změnit ani tvrzení žalobce, že mu jeho zdravotní stav znemožňoval rychle a účinně vyhledat odbornou právní pomoc advokáta. K uvedeným skutečnostem nemůže soud přihlídnout ani ve vztahu k prominutí zmeškání lhůty, neboť prominutí zmeškání lhůty pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je zákonem výslovně vyloučeno (§ 72 odst. 4 s. ř. s.), což stvrzuje i judikatura správních soudů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2012, č. j. 6 Ads 10/2012-41).

Závěr o opožděnosti žaloby a tedy o její nepřipustnosti vyplývá nejen z přímého tvrzení žalobce, nýbrž rovněž ze skutečnosti, že žádá o prominutí zmeškání lhůty k provedení úkonu (podání žaloby). Skutečnost, že je žaloba opožděná, tak žalobce nejenže nerozporuje, ale sám ji potvrzuje.

Není tak pochyb, že žalobu je třeba odmítnout pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (výrok I.). O žádosti o prominutí zmeškání lhůty soud nerozhodoval pro jeho zjevnou nepřipustnost. Druhým výrokem tohoto usnesení bylo rozhodnuto o nákladech řízení, a to v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 17. října 2014

JUDr. Milan Podhrázký, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková